

РЕШЕНИЕ

№ 1744

гр. София, 17.04.2023 Г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20211110216360 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от „Бистро Брейн Сторм“ ЕООД, ЕИК 202512421, представлявано от Ц. Г. Б. – управител чрез неговия упълномощен процесуален представител – адв. Н. К. от САК срещу наказателно постановление № 1638/25.10.2021 Г., издадено от Валентин Райчев Колев – и.д. началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ при Териториална дирекция „Митница“ - София на Агенция „Митници“, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС, обн. в ДВ бр. 91 от 15.11.2005 г., в сила от 01.01.2006 Г./ на търговското дружество е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС са отнети в полза на държавата стоките, предмет на нарушението – 1 бр. пластмасова бутилка съдържаща 11 литра течност с мирис на алкохол и 1 бр. пластмасова бутилка съдържаща 1 литър течност с мирис на алкохол или общо 12 литра с измерено действително алкохолно съдържание по обем 44,7 % vol при 20°C и на основание чл. 124а, ал. 1 ЗАДС е постановено лишаване на юридическото лице от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки в търговски обект - заведение за хранене /ресторант/, находящо се в гр. /адрес/, партер за

срок от 1 /един/ месец.

В депозираната жалба са инвокирани множество оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на дружеството-въззивник, за несъответствие на установените от административните органи фактически положения с обективната действителност, както и за некоректно приложение на материалния закон. В условията на евентуалност се релевират доводи за „маловажност“ на процесния случай. Отправена е молба за цялостна отмяна на оспореното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, представлява се от адв. М. В. от САК и адв. Н. К. от САК, с пълномощни по делото, които поддържат жалбата и изложените в нея съображения. Претендира се присъждането на разноски за заплатено адвокатско възнаграждение. В допълнение са представени писмени бележки.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от ст. юрк. Веселин Янев, който пледира за неоснователност на жалбата и за пълна доказаност на неизпълненото правно задължение. Аргументирана е законосъобразността на атакувания санкционен акт, като е отправена молба за неговото цялостно потвърждаване. Релевирано е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представени са и писмени бележки.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 05.02.2021 Г., около 21:00 ч., в хода на проведена полицейска операция, свидетелите Д. В., Г. Г. и Гергина С. – служители на 07 РУ СДВР извършили проверка в търговски обект – заведение за хранене /ресторант/ с обявено работно време от 08:00 ч. до 22:00 ч., находящо се в гр. /адрес/, партер, стопанисвано от жалбоподателя „Бистро Брейн Сторм“ ЕООД. По това време в заведението нямало клиенти. При проверката, осъществена в присъствието на свидетеля Е. Н.а – сервитьор, в обекта били намерени 2 бр. пластмасови бутилки с вместимост 11 литра и 1 литър, съдържащи общо около 12 литра течност с мирис на алкохол.

Бутилката с по-голяма вместимост била оставена по-рано през деня в близост до служебната маса в заведението от свидетеля Г. Б. като подарък за управителя Ц. Б. и същата била приета от Н.а. Бутилката с вместимост 1 литър се съхранявала във фризер в търговския обект със знанието на сервитьора и също била предназначена за лична употреба.

В снети писмени обяснения Н.а споделила пред полицейските органи, че в бутилките се съдържа ракия, която е подарък на управителя на дружеството Ц. Б., както и че алкохолът е предназначен за лична употреба.

Към момента на проверката не е представен документ, удостоверяващ плащането на дължимия акциз.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в докладна записка и констативен протокол от 05.02.2021 Г., като с протокол за доброволно предаване от същата дата свидетелят Е. Н.а предала двете бутилки с алкохол.

На 08.02.2021 Г. в снети писмени обяснения от управителя Ц. Б. същият заявил, че ракията му е донесена в деня на проверката от негови познати за лична употреба, както и че към момента на пристигане на полицейските органи заведението не е работило и не е извършвало търговска дейност.

На 15.03.2021 Г. служител на 07 РУ СДВР предал намерените при

проверката 2 бр. бутилки алкохол, съдържащи 12 литра течност, в ТД „Югозападна“, където били приети с протокол от митнически орган.

С оглед определяне на вида на стоките, на 16.04.2021 Г. в присъствието на Ц. Б., в качеството му на представител на „Бистро Брейн Сторм“ ЕООД, са взети 4 бр. сборни проби от свидетеля П. К. – гл. инспектор в Агенция „Митници“, които били опаковани и номерирани, като тези действия са отразени в протокол. Управителят на дружеството отказал да му бъде предоставена контролна проба, удостоверявайки с подписа си, че е присъствал при тяхното вземане и че няма възражения относно начина на вземане, количеството, маркировката и осигуровката на пробите. На същата дата К. изготвила заявка за анализ и пробите са изпратени за изследване в Централна митническа лаборатория /ЦМЛ/ при Централно митническо управление /ЦМУ/ – Агенция „Митници“.

Съгласно изготвена на 25.05.2021 Г. митническа експертиза изпитаната проба представлява дестилатен алкохолен продукт с действително алкохолно съдържание по обем 44,7 % vol при 20 °C, годен за консумация.

Видно от становище, изготвено от дирекция „Митническа дейност и методология“ при ЦМУ анализираната стока, представляваща годен за консумация алкохолен дестилатен продукт, попада в позиция 2208 от КН – „етилов алкохол, неденатуриран, с алкохолно съдържание по обем под 80 %; дестилати, ликьори и други спиртни напитки“.

С писмо от 10.06.2021 Г., изготвено от отдел „Акцизна дейност“ при ТД „Югозападна“, дължимият акциз на стоките, предмет на нарушение, е изчислен на 59,00 лева.

С акт за установяване на административно нарушение № 1159/02.06.2021 Г., съставен от П. Г. К. – гл. инспектор при Агенция „Митници“ и в присъствието на С.Р.Н.А. и С.С.С. – свидетели при съставянето на акта е констатирано, че на 05.02.2021 Г. в търговски обект – заведение за хранене /ресторант/, находящо се в гр. /адрес/, партер, жалбоподателят „Бистро Брейн Сторм“ ЕООД държи акцизни стоки – 12 литра течност с мирис на алкохол и действително алкохолно съдържание по обем 44,7 % vol при 20 °C, съдържаща се в 2 бр. пластмасови бутилки, без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването

на акциза.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като в деня на неговото съставянето е връчен препис на управителя на търговското дружество.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 1638/25.10.2021 Г. от Валентин Райчев Колев – и.д. началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ при Териториална дирекция Митница София на Агенция „Митници“, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 2 ЗАДС, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя „Бистро Брейн Сторм“ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС са отнети в полза на държавата стоките, предмет на нарушението и на основание чл. 124а, ал. 1 ЗАДС е постановено лишаване от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки в търговски обект - заведение за хранене /ресторант/, находящо се в гр. /адрес/, партер за срок от 1 /един/ месец.

Препис от НП е връчен лично на управителя на дружеството-въззивник на 03.11.2021 Г., видно от инкорпорираната в санкционния акт разписка, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 7-дневен срок чрез наказващия орган на 10.11.2021 Г., видно от поставения печат върху нея.

От приложеното по делото копие на договор за наем се изяснява, че към 05.02.2021 Г. именно дружеството-жалбоподател „Бистро Брейн Сторм“ ЕООД е стопанисвало търговския обект - заведение за хранене /ресторант/, находящ се в гр. /адрес/, партер, като видно от копието на трудов договор свидетелят Е. Н.а е била назначена на длъжността „сервитьор“.

При проведения непосредствен разпит на актосъставителя съдът не констатира противоречия с установените в акта фактически положения. Показанията на свидетеля П. К. са подробни, задълбочени и вътрешно балансиращи, поради което следва да бъдат кредитирани без резерви, имайки предвид, че се подкрепят по еднопосочен начин от приобщените по надлежния ред писмени и веществени доказателства. Същата е участвала при

вземането на сборната проба в присъствието на управителя Ц. Б., за което е изготвила протокол, а в впоследствие и заявка за анализ в ЦМЛ.

За настоящия съдебен състав не съществува съмнение в предмета на нарушението, тъй като процесните стоки са индивидуализирани по недвусмислен начин в докладната записка, констативния протокол и протокола за доброволно предаване от 05.02.2021 Г., като същите по вид и количество стоки са предадени впоследствие от служител на 07 РУ СДВР на митническите органи с приемо-предавателен протокол от 15.03.2021 Г., видно и от съпроводителното писмо, където са описани 1 бр. прозрачна полиетиленова туба, съдържаща около 11 литра и 1 литър прозрачна полиетиленова бутилка, съдържаща около 1 литър. Ето защо, не следва да се кредитират с доверие показанията на свидетелите Е. Н.а и Г. Б., че едната от бутилките е била с вместимост 10 литра.

При формиране на вътрешното си убеждение по фактите съдът използва разказите на полицейските служители при 07 РУ СДВР Д. В., Г. Г. и Гергина С., които са участвали при извършената проверка в търговския обект на 05.02.2021 Г., около 21:00 ч. Този времеви момент намира потвърждение и в отпечатания дневен финансов отчет, като видно от приложеното по делото копие на заявление до кмета на район „Младост“ работното време на заведението е било от 08:00 ч. до 22:00 ч. Това от своя страна опровергава писмените обяснения на управителя Ц. Б., че заведението не е работило, както и аналогичните твърдения в жалбата и писмените бележки на адв. К..

Отделните непълноти и частични несъответствия в показанията на представителите на МВР, лесно обясними с изминалия период от време и множеството аналогични случаи при изпълнение на служебните им задължения, са преодолені с изготвените при проверката докладна записка, констативен протокол и протокол за доброволно предаване.

От показанията на свидетелите Е. Н.а и Г. Б. се изяснява, че бутилката с по-голяма вместимост е била оставена по-рано през деня в близост до служебната маса в ресторанта от Б. като подарък за управителя Ц. Б. и е приета от сервитьора. Н.а пояснява, че втората бутилка, с вместимост 1 литър, се съхранявала във фризер в търговския обект и също е била предназначена за лична употреба. Липсват доказателства, които да компрометират визираните гласни доказателствени средства, като дори

свидетелят Д. В. потвърждава, че по-голямата бутилка се е намирала на видно място в ресторанта. В тази връзка, по еднопосочен начин от разказите на свидетелите Н.а, В. и С. се установява, че към момента на проверката от органите на МВР в заведението не е имало клиенти.

Съгласно изготвената на 25.05.2021 Г. митническа експертиза изпитаната проба представлява дестилатен алкохолен продукт с действително алкохолно съдържание по обем 44,7 % vol при 20 °C, годен за консумация. Същата не е оспорена от страните, поради което съдът я използва при изясняване на релевантната по делото фактология.

Видно от становище, изготвено от дирекция „Митническа дейност и методология“ при ЦМУ анализираната стока, представляваща годен за консумация алкохолен дестилатен продукт, попада в позиция 2208 от КН – „етилков алкохол, неденатуриран, с алкохолно съдържание по обем под 80 %; дестилати, ликьори и други спиртни напитки“.

С писмо от 10.06.2021 Г., изготвено от отдел „Акцизна дейност“ при ТД „Югозападна“, дължимият акциз на стоките, предмет на нарушението, е изчислен на 59,00 лева.

При цялостния задълбочен анализ на инкорпорираните по делото гласни и писмени доказателствени средства този съдебен състав намира, че са доказани по несъмнен начин фактът на извършеното нарушение, неговите времеви и пространствени параметри, механизъм и отговорното за осъществяването му юридическо лице.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арГ. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10

от 28.09.1973 Г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от приобщените по делото писмени доказателства, относими към назначаването и оправомощаването на актосъставителя и наказващия орган. В тази връзка не се споделят възраженията в жалбата и писмените бележки на адв. К. за материална некомпетентност на свидетеля П. К. и наказващия орган, доколкото съгласно чл. 128, ал. 2 ЗАДС актовете за установяване на административните нарушения се съставят от митническите органи, а наказателните постановления се издават от директора на Агенция „Митници“ или упълномощено от него длъжностно лице. Видно от приложените на л. 43-46 от СП заповед № 2849/07.01.2019 Г. на директора на Агенция „Митници“ и длъжностна характеристика, считано от същата дата свидетелят К. е била преназначена на длъжност „главен инспектор“ в посоченото ведомство. Със заповед № 4167/30.07.2021 Г. на директора на Агенция „Митници“ Валентин Райчев Косев е назначен на длъжността началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в ТД „Митница“ – София, считано от 31.07.2021 Г. до 31.12.2021 Г. /л. 42 от СП/, като съгласно заповед № 1084/32-246797/02.08.2021 Г. на директора на Агенция „Митници“, приложена в административната преписка, началниците на отдели „Митническо разузнаване и разследване“ в териториалните дирекции са оправомощени да издават наказателни постановления за нарушения на ЗАДС.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административни органи са описали времето, мястото, механизма и обстоятелствата, при които е било извършено нарушението, а това мотивира извод, че правото на защита на дружеството-въззивник е било

гарантирано в пълна степен и всички оплаквания в очертаната насока са неоснователни. Изрично следва да се подчертае, че не съответстват на обективната действителност твърденията на процесуалния представител на търговеца, че актосъставителят и наказващият орган не са фиксирали датата на неизпълненото правно задължение. От прочита на АУАН и НП е видно, че напълно акуратно са отразени както датата на проверката, така и всички съставомерни белези на твърдяното нарушение, в т.ч. и времето на неговото извършване – 05.02.2021 Г.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 2-годишен срок от извършеното нарушение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в изискуемия 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на имуществената отговорност на търговското дружество от формална страна. Съдът не споделя възраженията на адв. К., че АУАН е съставен извън тримесечния срок. Противно на застъпената позиция, макар контролните органи да са разполагали с информация за авторството към момента на проверката, самото нарушение е било установено едва след изготвяне на митническата експертиза на 25.05.2021 Г., с която по безспорен начин е констатирано, че съдържанието в двете бутилки представлява дестилатен алкохолен продукт с действително алкохолно съдържание по обем 44,7 % vol при 20 °C, годен за консумация. При това положение, изготвянето на акта на 02.06.2021 Г. е в съответствие с изискванията на процесуалния закон. Що се отнася до датата на издаване на НП – 25.10.2021 Г., същата не се оспорва в жалбата, а се изразява недоволство единствено от последващото му връчване на 03.11.2021 Г., но очевидно без да се държи сметка за обстоятелството, че в ЗАНН не е предвиден срок за това процесуално действие.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Имуществената отговорност на въззивника „Бисто Брейн Сторм“ ЕООД е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл. 126, ал. 1

ЗАДС, като на основание чл. 126, ал. 1, т. 2 ЗАДС му е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева. Съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС са отнети в полза на държавата стоките, предмет на нарушението – 1 бр. пластмасова бутилка съдържаща 11 литра течност с мирис на алкохол и 1 бр. пластмасова бутилка съдържаща 1 литър течност с мирис на алкохол или общо 12 литра с измерено действително алкохолно съдържание по обем 44,7 % vol при 20°, а на основание чл. 124а, ал. 1 ЗАДС е постановено лишаване на юридическото лице от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки в търговски обект - заведение за хранене /ресторант/, находящо се в гр. /адрес/, партер за срок от 1 /един/ месец.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че на 05.02.2021 Г. в търговски обект – заведение за хранене /ресторант/, находящо се в гр. /адрес/, партер, жалбоподателят „Бистро Брейн Сторм“ ЕООД държи акцизни стоки – 12 литра течност с мирис на алкохол и действително алкохолно съдържание по обем 44,7 % vol при 20 °, съдържаща се в 2 бр. пластмасови бутилки, без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, като напълно законосъобразно неизпълнението на това правно задължение е субсумирано под нормативния регламент на чл. 126, ал. 1 ЗАДС.

Съгласно чл. 4, т. 1 във вр. с чл. 2, т. 1 ЗАДС „акцизни стоки“ по смисъла на този закон са „алкохолът и алкохолните напитки“. Съдържанието на пластмасовите бутилки, държани от в стопанисвания от търговеца обект, е установено при стриктното спазване на изискванията на Наредба № 3 от 18.04.2006 Г. за вземането на проби и методите за анализ на целите на контрола върху акцизни стоки /обн. в ДВ бр. 37 от 05.05.2006 Г., в сила от 01.07.2006 Г., издадена от министъра на финансите на основание чл. 107 ЗАДС/. От заключението на изготвената митническа експертиза се изяснява, че изпитаната сборна проба по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на посочения подзаконов нормативен акт представлява дестилатен алкохолен продукт с действително алкохолно съдържание по обем 44,7 % vol при 20 °, годен за консумация. Това обстоятелство определя изетата течност като „алкохол“, респективно като „акцизна стока“, като в случая липсват каквито и да било съмнения, че изследването на предмета на нарушението е извършено по установения ред, посредством който е определено действителното алкохолно

съдържание, а наред с това размерът на дължимия акциз, възлизащ на 59,00 лева е изчислен в съответствие с правилата на чл. 41 във вр. с чл. 28, ал. 1, т. 5 и чл. 31, ал.1, т. 5 ЗАДС.

На следващо място е необходимо да се подчертае, че за наличието на съставомерност е достатъчно по безспорен начин да бъде установено държането на акцизни стоки в търговски обект без документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциз, като конкретният вид на алкохолната напитка, нейното предназначение и притежател са ирелевантни за възникване на отговорността на търговеца. В този смисъл без правно значение е обстоятелството дали намереният алкохол представлява ракия и липсва каквато и да било необходимост да се изследват и установяват физикохимичните показатели на течността, тъй като отсъстват безспорни фактически данни, че същият е произведен в специализиран малък обект за дестилиране по смисъла на чл. 4, т. 6 ЗАДС, а това от своя страна препятства прилагането на по-ниската акцизна ставка по чл. 31, ал. 1, т. 6 ЗАДС.

Свидетелят Е. Н.а, в качеството си на представител на дружеството-жалбоподател е съзнавала, че в заведението се държи алкохол, поради което възраженията на адв. К., че отговорност следва да носи управителят на „Бистро Брейн Сторм“ ЕООД Ц. Б., като негов притежател, са несъстоятелни, имайки предвид, че не е задължително между държателя и носителя на правото на собственост да съществува персонален идентитет. Формата на изпълнителното деяние не предполага и изследването на въпроса дали процесният алкохол е продаван на клиенти в ресторанта. „Държането“ като изпълнителска форма не визира отношението на извършителя за своене на акцизната стока, а упражняването на фактическа власт върху същата. Фактическата власт може да бъде осъществена чрез широк аспект от действия – съхраняване на стоките, укриването им, преместването им в пространството, предоставянето им на други лица и т. н., чийто различен характер и продължителност не придава и различна степен на увреждане на обекта на нарушението. В обобщение, както беше отбелязано, за наличието на съставомерност са без значение собствеността на стоките и продължителността на самото държане.

От своя страна, административнонаказващият орган, правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 126, ал. 1, т. 2

ЗАДС, която предвижда отговорност за юридическо лице при държане на акцизни стоки без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно. Възражението в жалбата, че посочената разпоредба е приложима единствено за регистрирани лица, които не са изпълнили задължението си за съставяне на документи, удостоверяващи удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза не намира нормативна опора, имайки предвид, че законодателят е предвидил отговорност за всяко лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без изискуемите документи /в този смисъл вж. **Тълкувателно постановление № 1 от 16.02.2023 Г. по т.д. № 2/2022 Г. на ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, докладчици-съдиите Весела Павлова и Елена Каракашева/.**

Неоснователна е и претенцията на адв. К. за подвеждане на установените по делото фактически положения под разпоредбата на чл. 123, ал. 2 ЗАДС. Последната регламентира хипотези на държане, предлагане, продажба, превозване или пренасяне на акцизни стоки без бандерол или на стоки облепени с неистински или подправен бандерол или с бандерол с изтекъл срок на валидност, а не липсата на съответния документ по чл. 126, ал. 1 ЗАДС за акцизната стока. Нещо повече – законодателят е предвидил изискване за поставяне на бандерол единствено върху стоки в индивидуални потребителски опаковки, предназначени за потребителите. Съгласно дефинитивната разпоредба на чл. 4, т. 7 ЗАДС бандерол е държавна ценна книга, която доказва внасянето на дължимия акциз за освободените за потребление акцизни стоки, закупува се от Министерство на финансите и не може да бъде предмет на последваща сделка, като видно от чл. 64, ал. 1 ЗАДС производителите на бутилирани алкохолни напитки с код по КН 2208 и с алкохолно съдържание, равно и превишаващо 15 % vol, предназначени за

реализация на вътрешния пазар, са длъжни да поставят бандерол върху потребителската опаковка в данъчен склад на производителя. В тази връзка, доколкото с разпоредбата на чл. 131, ал. 3 от Закона за виното и спиртните напитки /обн. в ДВ бр. 45 от 15.06.2012 Г., в сила от 16.09.2012 Г./ е предвидена абсолютна забрана за опаковане /бутилиране/ и продажбата на спиртни напитки в пластмасови опаковки, каквито са именно иззетите от стопанисвания от дружеството-жалбоподател търговски обект, то няма как да възникне и задължение стоките да са с поставен бандерол.

В процесния случай въпросът за вината се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на въззивника е обективна и касае неизпълнени задължения към държавата /арГ. от чл. 83 ЗАНН/.

По отношение на наложената “имуществена санкция” в размер на 2 000 лева, настоящият съдебен състав намира за необходимо да посочи, че в конкретния случай административнонаказващият орган е обсъдил добросъвестно обуславящите отговорността отегчаващи и смекчаващи факти и обосновано е определил същата в минималния размер, предвиден в санкционна разпоредбата на чл. 126, ал. 1, т. 2 ЗАДС. В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 5 ЗАНН /приложима по аналогия на закона/: *“Не се допуска определяне на наказание под най-ниския предел за наказание глоба (имуществена санкция б.м.)...”*, поради което е юридически невъзможно санкцията да бъде индивидуализирана под фиксирания в закона минимум.

Закономерна последица от установеното нарушение е и постановеното съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС отнемане в полза на държавата на стоките, които са негов предмет – 2 бр. пластмасови бутилки, съдържащи 12 литра алкохолна течност, както и лишаването на юридическото лице от правото да упражнява търговска дейност с акцизни стоки в търговски обект - заведение за хранене /ресторант/, находящо се в гр. /адрес/, партер за срок от 1 /един/ месец, на основание чл. 124а, ал. 1 ЗАДС, чиято продължителност е абсолютно определена.

Не са налице предпоставките за третиране на процесния случай като маловажен, което да обуслови приложното поле на чл. 126б, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗАДС, доколкото стойността на предмета на нарушението надхвърля законоустановения максимум от 100,00 лв., изчислен съобразно двойния

размер на дължимия акция на стоките. Апропо, дори условно да се предположи, че алкохолът в по-голямата бутилка е 10 литра, то дължимият акциз за издетите общо 11 литра възлиза на 54,08 лв. и отново надвишава минималния праГ. Не на последно място - привилегированият състав е приложим единствено за физически лица, който извод произтича от предвиденото наказание „глоба“, предпоставящо виновно извършено деяние, изпълващо признаците на административно нарушение. В конкретиката на настоящия казус се касае за обективно неизпълнение на правно задължение и за наложена „имуществена санкция“ по смисъла на чл. 83 ЗАНН.

Липсва основания за приложение и на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Съгласно **Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 Г. по т. д. № 1/2007 Г. на ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Блага Иванова** преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Безспорно визирианият нормативен регламент е относим и към неизпълнението на задълженията на юридическите лица и едноличните търговци към държавата и общините при осъществяване на дейността им по смисъла на чл. 83 ЗАНН, но преценката за неговото наличие е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които неизпълненото правно задължение е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. Съгласно разпоредбата на чл. 93, т. 9 НК *“маловажен случай” е този, при който извършеното престъпление /административно нарушение, б.м./ с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност /вредност, б.м./ в сравнение с обикновените случаи на престъпление /административно нарушение, б.м./ от съответния вид*”. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визириания дефинитивна норма, а именно *“други смекчаващи обстоятелства”*, които да редуцират степента на обществена

вредност на деянието, съпоставима с нарушенията от същия вид. В тази връзка, принципно вярно е, че за наличието на съставомерност по чл. 126, ал. 1 ЗАДС не се изисква настъпването на вредни последици, но в конкретния случай посоченото изпълнение е от естество да засегне реалното постъпление на дължимия акциз и да оцети фиска. Ето защо, макар и формално по своята конструкция изпълнението на посоченото правно задължение не разкрива формална по степен обществена опасност, имайки предвид и характера на засегнатите обществени отношения.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на дружеството-жалбоподател е ангажирана правилно.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление е законосъобразно и като такова същото следва да бъде потвърдено изцяло.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът следва да се произнесе и по извършените от страните разноски, имайки предвид отправено искане в очертаната насока. С оглед изхода на делото, съобразявайки осъщественото процесуално представителство на наказващия орган пред настоящата съдебна инстанция, фактическата и правна сложност на делото, в т.ч. обема на доказателствения материал и множеството възражения в жалбата, наложили обсъждането им в писмени бележки, съдът намира, че на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, дружеството-въззъвник следва да бъде осъдено да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер от 150,00 лв. /арГ. от чл. 37 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 27е от Наредбата за изплащането на правната помощ/.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 9 във вр. с ал. 2, т. 5 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 106 състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 1638/25.10.2021 Г., издадено от Валентин Райчев Колев – и.д. началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ при Териториална дирекция Митница София на Агенция „Митници“, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС, обн. в ДВ бр. 91 от 15.11.2005 г., в сила от 01.01.2006 Г./ на търговско дружество „Бистро Брейн Сторм“ ЕООД, ЕИК 202512421, представлявано от Ц. Г. Б. – управител е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, а съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС са отнети в полза на държавата стоките, предмет на нарушението – 1 бр. пластмасова бутилка съдържаща 11 литра течност с мирис на алкохол и 1 бр. пластмасова бутилка съдържаща 1 литър течност с мирис на алкохол или общо 12 литра с измерено действително алкохолно съдържание по обем 44,7 % vol при 20° и на основание чл. 124а, ал. 1 ЗАДС е постановено лишаване на юридическото лице от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки в търговски обект - заведение за хранене /ресторант/, находящо се в гр. /адрес/, партер за срок от 1 /един/ месец, **като правилно и законосъобразно.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗАНН, търговско дружество „Бистро Брейн Сторм“ ЕООД, ЕИК 202512421 да заплати на Агенция „Митници“ разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150,00 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____